

E *ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ

(Plan. 22)

5 1. Καὶ πάλαι σοι συνήληγθα καὶ συνηχθέσθην, Ἀπολλώνιε,
 F ἀκούσας περὶ τῆς τοῦ προσφιλεστάτου πᾶσιν ἡμῖν υἱοῦ σου
 προώρου μεταλλαγῆς τοῦ βίου, νεανίσκου κοσμίου πάνυ καὶ
 σώφρονος καὶ διαφερόντως τὰ τε πρὸς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς
 102 γονεῖς καὶ φίλους ὅσια καὶ δίκαια διαφυλάξαντος. | τότε μὲν
 10 οὖν ὑπὸ τὸν τῆς τελευτῆς καιρὸν ἐντυγχάνειν σοι καὶ παρα-
 καλεῖν ἀνθρωπίνως φέρειν τὸ συμβεβηκὸς ἀνοίκειον ἦν παρει-
 μένω τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς παραλόγου συμ-
 φορᾶς, καὶ συμπαθεῖν δ' ἦν ἀναγκαῖον· οὐδὲ γὰρ οἱ βέλτιστοι
 τῶν ἰατρῶν πρὸς τὰς ἀθρόας τῶν ῥευμάτων ἐπιφορᾶς εὐθύς
 15 προσφέρουσι τὰς διὰ τῶν φαρμάκων βοήθειας, ἀλλ' ἔωσι τὸ
 βαρῦνον τῆς φλεγμονῆς δίχα τῆς τῶν ἔξωθεν περιχρίστων
 ἐπιθέσεως αὐτὸ δι' αὐτοῦ λαβεῖν πέψιν. (2.) ἐπεὶ δὲ νῦν καὶ
 χρόνος ὁ πάντα πεπάλνει εἰωθῶς ἐγγέγονε τῇ συμφορᾷ καὶ
 B ἢ περὶ σὲ διάθεσις ἀπαιτεῖν εἰοικε τὴν παρὰ τῶν φίλων βο-
 20 ἡθειαν, καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον τῶν παραμυθητικῶν σοι μετα-
 δοῦναι λόγων πρὸς ἄνεσιν τῆς λύπης καὶ παῦλαν τῶν πεν-
 θικῶν καὶ ματαίων ὀδυρμῶν.